हीयेत न तदाद्रिये तेत्यर्थवादपरिशेषोऽयम् · किमर्थ इति चेत् स हृदयस्यैवाग्रे ऽवद्यतीत्यग्रताविधानार्थः (°१५) · हृदयमु वै पशुरित्ययमप्यर्थवादोऽग्रताविधानार्थ एव · तस्मात्सर्वेषामवदानानां प्रत्येकं नाशे आज्यस्य यजेत् । उक्तं ह्याचार्येण · अर्थवादमात्रं पशुवचनम् ॥११॥ इति । देव° हृदयमु वै पशुरित्येतत्पशु°नं हृदयस्य यत्पशुवकथनं तदर्थ°त्रम् स हृदयस्यैवाग्रेऽवद्यतीत्यग्रताविधिरिति शेषः · अतो न स्वार्थप्रमाणम् · तेन हृदयनाशेऽप्यनादिष्टं कृत्वा आज्यमेवोपादियम् । संज्ञप्यमानश्चेद्वाश्येताहुतिं जुहुयात् यत्पशुर्मायुमकृतोरो वा पद्भिराकृते[1] अग्निर्मा तस्मादिनसो विश्वान्मुञ्चत्वंहस इति ॥१२॥ इमं मे वरुणेति (२१. १-२) च प्रत्यृचं द्वाभ्याम् ॥१३॥ मन्त्राभ्यां जुहोति । पशूखा चेत्स्रवेत्सांनाय्योखा वा तामभिमन्त्रयेतोखाᳬ स्रवन्तीमगदामगन्म त्वष्टा वायुः पृथिव्यन्तरिक्षम् यत श्रुतहुतमग्नौ तदस्तु न तत्प्राप्नोति निर्ऋतिः परस्तादिति ॥१४॥

यूपविरोहणेऽन्तस्तन्त्रᳬ सᳬस्थितेऽहनि ॥१५॥ ॥ नवमी कण्डिका ॥१॥ ॥

त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत ॥१॥ यद्यहर्गणे तन्त्रमध्ये यू°हणं भवति तदा सं° ऽहनि त्वष्टृदेवत्यं पशुं ब°पं पाठलमालभेत · सर्वाहःशेषभूतो यूपः तन्निमित्तत्वाच्च पशुरपि सर्वाहःशेषभूत एवेति सं°ऽहनीत्युक्तम् तत्कालता मा भूदिति । देव° अथानूबन्ध्यायां गर्भसंदेहे तत्सद्भावे प्रायश्चित्तमाह · अनूबन्ध्यायै वपामुत्खिद्यानुमर्शं गर्भमेष्टवै ब्रूयात् ॥२॥ अनेन च शमिता प्रेष्यते ततश्चाध्वर्युः प्रैषदाने । दर्शने स्थालीं चैवोल्लीषं चोपकल्पयितवै ब्रूयात् ॥३॥ अयं च शमितुः प्रतिप्रैषः तदर्थोऽध्वर्योरेव । देव° स्थालीं मेधश्रपणार्थाम् उल्लीषं गर्भवेष्टनार्थम् । वपान्तेऽनपेक्षमध्वर्युः प्रेष्यति निवृहैतं गर्भमिति (४. ५. २. ३) विरुज्य श्रोणी प्रत्यञ्चं निवृहितवै ब्रूयात् ॥४॥ प्रैषद्वयं चैतत् उभयत्र हि क्रियापदमाम्नातम् प्रेष्येति ब्रूहीति च · तत्रेतिकरणपरिछिन्न एकः प्रैषः शेषो द्वितीयः · प्रयोजनम् मध्ये विरामः । निरुह्यमाणमभिमन्त्रयतऽएजतु दशमास्य इति (८. २८) पशुवदवदानं गर्भस्य ॥५॥ कर्तव्यम् । कण्ठं वावकृत्य

---

१) ऋते ३ pr. m. M pr. m. हतः ३ sec. m. M sec. m. १. हतेः । आपस्तम्बे ३ marg. ऋतः R.